

Repertoriumnummer
2013 / 3883

Datum van uitspraak
25 april 2013

Rolnummer
2012/AR/1621

Uitgifte		Uitgereikt aan		Uitgereikt aan	
op	€	op	€	op	€
BUR		BUR		BUR	

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Kopie art. 792 Ger.W.
 Vrij van expeditierecht
 art. 2802 Wetb. reg.

Rechtsmiddelen

Ruimtelijke ordening
 stedenbouw
 Eindhoven

Hof van beroep Antwerpen

zeventiende kamer
 burgerlijke zaken

Arrest

Aangeboden op

Niet te registreren

2012/AR/1621

wonende te

appellant,

vertegenwoordigd door Mr.

advocaat te

(ref.

tegen het vonnis van de 5^e kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout van 13 december 2010, gekend onder rolnummer 09/1140/A.

tegen

**STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR van inspectie RWO-
Antwerpen, met kantoren te 2018 ANTWERPEN, Lange Kievitstraat 111-
113 bus 5,**

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr.

advocaat te

I. ANTECEDENTEN

Het geschil heeft betrekking op een verzet vanwege de heer tegen de tenuitvoerlegging van een correctioneel vonnis dd 10.12.1975 waarbij zijn rechtsvoorganger, de heer wegens een stedenbouwkundige inbreuk veroordeeld werd en het herstel van de plaats in zijn oorspronkelijke toestand werd bevolen binnen de zes maanden na het in kracht van gewijsde treden van het vonnis.

Bij exploit van 18.06.2009 heeft de heer de Gewestelijk stedenbouwkundig Inspecteur (hierna de Stedenbouwkundig Inspecteur) gedagvaard ten einde te horen zeggen dat het recht nog uitvoering te geven aan dit vonnis vervallen is en gedaagde te bevelen zich te onthouden van iedere daad van uitvoering van voormeld vonnis onder verbeurte van een dwangsom van € 6.500 per overtreding. Gevraagd werd ook de Stedenbouwkundig Inspecteur te veroordelen tot overschrijving van de tussen te komen gerechtelijke beslissing in de registers van het hypotheekkantoor met vermelding ervan in het vergunningsregister.

Bij vonnis van 13.12.2010 verklaarde de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout de vordering ongegrond.

De heer werd veroordeeld tot de kosten met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van € 1.200 aan de Stedenbouwkundig Inspecteur.

Bij verzoekschrift neergelegd op 29.05.2012 heeft de heer hoger beroep ingesteld. Hij handhaaft zijn verzet.

De Stedenbouwkundig Inspecteur concludeert tot de ongegrondheid van het hoger beroep en vraagt een rechtsplegingsvergoeding van € 1.320 voor de procedure in hoger beroep.

II. BEOORDELING**A. feiten**

1. De heer werd bij correctioneel vonnis van 10.12.1975 veroordeeld tot betaling van een geldboete wegens een stedenbouwkundig misdrijf (instandhouding van een niet-vergund zomerhuis met bergplaats + vijver).

Herstel der plaats in zijn vorige toestand binnen zes maanden na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis werd bevolen en de bevoegde overheden werden bij in gebreke blijven van de veroordeelde gemachtigd op kosten van de veroordeelde tot herstel over te gaan.

2. Het bevolen herstel werd niet uitgevoerd door de heer en evenmin door de heer die de actuele eigenaar is.

Het vonnis van 10.12.1975 werd aan de heer betekend op 17.3.2005 en aan de heer op 19.2.2007.

B. Betwisting

Samengevat roept de heer in dat:

- de actio judicati door verjaring is vervallen
- de strafuitvoering van de herstelmaatregel verjaard is
- het vertrouwensbeginsel is geschonden al dan niet gekoppeld aan de schending van de redelijke termijnvereiste van artikel 6:1 EVRM
- verdere uitvoering van de herstelmaatregel niet is getoetst aan de actuele eisen van een goede ruimtelijke ordening

a) verjaring actio judicati

De actio judicati - in casu de tenuitvoerlegging van het correctioneel vonnis gewezen op 10.12.1975 - is onderworpen aan de gemeenrechtelijke verjaringstermijn die sedert de wet van 10.6.1998 tien jaar bedraagt waar voordien een termijn van dertig jaar gold.

Deze nieuwe verjaringstermijn is begonnen te lopen op 27.7.1998, datum van inwerkingtreding van de wet van 10.6.1998 zonder dat de totale duur meer dan dertig jaar mag bedragen.

Ten tijde van de betekening op 17.3.2005 was er reeds meer dan dertig jaar verstreken sedert de uitspraak van het vonnis maar de verjaring van de herstelmaatregel begint slechts te lopen na het verstrijken van de termijn opgelegd voor de uitvoering van de herstelmaatregel - in casu zes maanden - zodat in acht genomen de termijn om hoger beroep in te stellen (toen tien dagen) de dertigjarige termijn behoudens schorsing of stuiting verstreek op 20.6.2006.

Anders dan de heer Vos voorhoudt heeft de betekening van het vonnis op 17.3.2005 de verjaring gestuit.

In dit betekeningsexploot wordt hij immers op ondubbelzinnige wijze aangemaand tot uitvoering van de bevolen herstelmaatregel over te gaan bij gebreke waaraan verklaard wordt dat het bestuur zich het recht voorbehoudt tot ambtshalve uitvoering over te gaan op zijn kosten en er gebeu'lijk een wettelijke hypotheek zal genomen worden op zijn onroerende goederen.

Deze betekening is derhalve niet een loutere kennisgeving maar houdt een aanmaning in tot uitvoering van het bevolen herstel over te gaan zodat deze betekening stuitende werking heeft.

Dat het exploit in de hoofding enkel gewag maakt van een "betekening" en niet van "betekening met bevel" tot betaling/ uitvoering doet hieraan geen afbreuk nu de inhoud van het exploit duidelijk is en geen twijfel laat bestaan over de draagwijdte ervan.

Dit middel faalt.

b) verjaring van de strafuitvoering

Ingeroepen wordt dat nu de herstelmaatregel overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens een straf is, de regels van de verjaring der strafuitvoering - in casu vijf jaar voor correctionele straffen overeenkomstig artikel 92 Strafwetboek - moeten gelden zodat geen uitvoering meer kan gevraagd worden van de bevolen herstelmaatregel.

Het gegeven dat een maatregel van afbraak/herstel uitgesproken door een rechtbank een "straf" kan zijn of is in de zin van art. 6.1 EVRM, brengt mee dat de waarborgen van die bepaling moeten worden in acht genomen maar heeft niet tot gevolg dat die maatregel in de Belgische wetgeving van strafrechtelijke aard is zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en zijn strafprocesrecht erop toepassing zouden moeten vinden.

Ook dit middel faalt.

c) schending vertrouwensbeginsel - overschrijding redelijke termijn

Onterecht wordt gesteld dat de overheid door haar stilzitten de niet-vergunde toestand van de constructies heeft gedoogd. De overheid heeft niet stilgezeten maar heeft integendeel een herstelmaatregel - uit te voeren door de overtreder - gevorderd en bekomen in 1975.

Het gegeven dat de overheid niet tot ambtshalve uitvoering der herstelmaatregel is overgegaan geeft geen blijk van enig gedogen van een illegale toestand vermits die tot een veroordeling van de heer heeft geleid.

Gekoppeld aan de kwalificatie van straf van de herstelmaatregel meent de heer dat het recht op uitvoering van de herstelmaatregel vervallen is wegens overschrijding van de redelijke termijn en dus schending van artikel 6.1 EVRM.

Hij stelt daarbij dat het optreden van de Stedenbouwkundig Inspecteur er enkel toe strekt de rust van eigenaars die zoals hij een goed bewonen waaromtrent een bouwovertreiding werd vastgesteld, te verstoren.

Aanvaard zijnde dat de door art. 6.1 EVRM gewaarborgde redelijke termijn van toepassing blijft tussen de datum van de gerechtelijke uitspraak betreffende de herstelmaatregel en de datum van tenuitvoerlegging door de overheid, dient een schending ervan in concreto getoetst te worden voornamelijk in functie van de toestand van rechtsonzekerheid waarin de betrokkene zich vanaf de veroordeling tot herstel bevond.

De heer werd in het vonnis van 10.12.1975 veroordeeld tot herstel van de plaats in de vorige toestand binnen de zes maanden sedert het in kracht van gewijsde treden van het vonnis.

Vanaf 21.12.1975 (termijn van hoger beroep was toen 10 dagen) bevond de heer zich alleszins niet meer in een mogelijke toestand van rechtsonzekerheid vermits hij veroordeeld werd de gevolgen van het bewezen bouwmisdrijf ongedaan te maken door het herstel uit te voeren binnen de opgelegde termijn. Hij bevindt zich sedertdien Integendeel in de rechtszekere toestand van veroordeling het opgelegd herstel uit te voeren.

Hij moest en kon deze herstelmaatregel uitvoeren maar heeft om eigene redenen nagelaten zulks te doen; hetzelfde geldt voor de heer. Deze kan zich in deze omstandigheden niet beroepen op een schending van de redelijke termijn door de overheid die hen jaren later maar vóór verjaring van de gerechtelijke titel - aanmaant de herstelmaatregel uit te voeren.

Het gaat overigens ook niet over het geconfronteerd zijn met een stilzitten van het bestuur zoals in conclusies gesteld vermits er een in kracht van gewijsde getreden veroordelend vonnis tot herstel was uitgesproken dat in de eerste plaats door hem moest uitgevoerd worden.

Het middel is ongegrond.

d) toetsing aan de actuele eisen van ruimtelijke ordening

De herstelmaatregel werd destijds bevoien om de gevolgen van het misdrijf op stedenbouwkundig vlak te doen ophouden.

De niet-vergunde constructies zijn niet het voorwerp geweest van enige regularisatie.

Zonder enig feitelijk gegeven aan te reiken betreffende een gewijzigde toestand kan de heer zich er niet gewoonweg toe beperken te poneren dat de ruimtelijke ordening na verloop van tijd de noodzaak tot uitvoering van de herstelmaatregel niet (meer) verantwoordt.

De verwijzing naar een negatief advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid in een aantal dossiers waar een herstellvordering betreffende niet vergunde constructies in de gemeente werd beoogd, is zonder relevantie voor de beoordeling van onderhavig geschil waarbij ook geen herstellvordering wordt gesteld maar wel de tenuitvoerlegging van een bevoien herstel wordt nagestreefd.

Het middel is ongegrond.

Het hoger beroep is ongegrond.

Gelet op de functie van algemeen belang uitgeoefend door de Stedenbouwkundig Inspecteur is geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd.

III. BESLISSING

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep ongegrond.

Het hof verwijst de heer in de kosten van hoger beroep en zegt voor recht dat geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is aan de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 25 april 2013 door

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

~~Griffier~~